

woordelijk is voor de omzetting van pro-insuline in insuline, of ook andere weefsels dan het pancreas uit pro-insuline insuline kunnen maken, of pro-insuline de werking of de afbraak van insuline remt, en of er onder bepaalde fysiologische of pathologische omstandigheden kwantitatieve verschillen zijn tussen de secretie van insuline en die van pro-insuline. Omdat de aanwezigheid van pro-insuline invloed op de immunologische bepaling van insuline kan hebben, zal in de eerste plaats moeten worden uitgezocht in hoeverre menselijke pro-insuline reageert met de insuline-antiseria die door de verschillende onderzoekers bij hun bepalingen zijn gebruikt. Het is overigens duidelijk dat met deze bepalingen het plasmagehalte aan „echte” insuline alleen maar kan zijn overschat. Aan de bij patiënten met diabetes mellitus vastgestelde absolute of relatieve insuline-deficiëntie (zie o.a. CERASI en LUFT 1967) behoeft dus niet te worden getwijfeld. In verschillende Amerikaanse instituten wordt hard gewerkt aan het opzetten van een specifieke, immunologische bepaling van pro-insuline (RUBINSTEIN e.a. 1968), waarmee men hoopt binnenkort enkele van de hierboven genoemde problemen tot een oplossing te brengen.

Literatuur: CERASI, E. en R. LUFT (1967) *Diabetes* **16**, 615. — CHANCE, R. E., R. M. ELLIS en W. W. BROMER (1968) *Science* **161**, 165. — CLARK, H. en D. F. STEINER (1968) *Program 28th Annual Meeting American Diabetes Association*. — DU, Y. C., R. Q. JIANG en C. L. TSOU (1965) *Scientia Sinica* **14**, 229. — GIVOL, D., F. DE LORENZO, R. F. GOLDBERGER en C. B. ANFINSEN (1965) *Proc. nat. Acad. Sci. (Wash.)* **53**, 676. — GORDEN, PH. en J. ROTH (1968) *Program 28th Annual Meeting American Diabetes Association*. — HUMBEL, R. E. (1965) *Proc. nat. Acad. Sci. (Wash.)* **53**, 853. — KATSOYANNIS, P. G. en A. TOMETSKO (1966) *Proc. nat. Acad. Sci. (Wash.)* **55**, 1554. — LINDNER, F. (1942) *Medizin und Chemie* **4**, 248, 1042. — ROTH, J., PH. GORDEN en J. PASTAN (1966) *Proc. nat. Acad. Sci. (Wash.)* **61**, 138. — RUBINSTEIN, A. H., S. CHO en D. F. STEINER (1968) *Lancet* **I**, 1353. — STEINER, D. F. (1967) *Trans. N.Y. Acad. Sci.* **30**, 60. — STEINER, D. F., S. CHO, C. BAYLISS en O. HOLLUND (1968) *Program 28th Annual Meeting American Diabetes Association*. — STEINER, D. F. en J. L. CLARK (1968) *Proc. nat. Acad. Sci. (Wash.)* **60**, 622. — STEINER, D. F., D. CUNNINGHAM, L. SPIEGELMAN en B. ATEN (1967) *Science* **157**, 697. — STEINER, D. F. en P. E. OYER (1967) *Proc. nat. Acad. Sci. (Wash.)* **57**, 473. — TUNG, A. K. en C. C. YIP (1967) *Diabetologia* **4**, 68. — YIP, C. C. en B. J. LIN (1967) *Biochem. biophys. Res. Commun.* **29**, 382. — ZAHN, H. (1966) *Proc. of the 6th Panamerican congress of Endocrinology*, bl. 317. *Excerpta Medica Internat. Congress Series no. 112.*

Seattle, augustus 1968
Division of Endocrinology
Department of Medicine
University of Washington

J. L. TOUBER

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

JAN DEKKERSTICHTING EN DR. LUDGARDINE
BOUWMANSTICHTING

De Stichtingen hebben ten doel wetenschappelijk onderzoek op het terrein der geneeskunde te bevorderen.

De volgende bestuursvergadering der Stichtingen zal plaatsvinden in april 1969. In verband daarmee worden subsidie-aanvragen gaarne vóór 15 maart 1969 ingewacht.

Een aanvraag moet vergezeld gaan van een korte omschrijving

van het onderzoek; van een raming en omschrijving der kosten, en bij voorkeur van een aanbeveling van een wetenschappelijk onderzoeker. Verdere inlichtingen kunnen bij de secretaris worden verkregen.

Amsterdam, 13 januari 1969 Prof. Dr. P. J. ZUIDEMA,
Mauritskade 57 (tel. 020-946321) secretaris

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; deze behoudt zich het recht voor, de stukken te bekorten)

METHYLBROMIDE-INTOXICATIE

Naar aanleiding van het antwoord van collega HARTZUIKER (1968) op mijn ingezonden stuk (JANSON 1968), wilde ik nog het volgende opmerken:

Mede op grond van de gecompliceerde weergegeven ziektegeschiedenis houd ik een cerebrale atrofie als gevolg van bromide-intoxicatie voor mogelijk doch (nog) niet bewezen. Alleen specifiek onderzoek naar deze eventuele samenhang kan uitsluitel leveren, vandaar mijn aanbeveling van testpsychologisch en pneumencefalografisch onderzoek in daarvoor in aanmerking komende gevallen. Voor methylbromide moet voorts vaststaan of deze stof evenals de andere broomverbindingen in geïoniseerde vorm met variabele, niet-specifiek werkzame kationen toxisch is.

Voor het overige moge ik collega HARTZUIKER aanbevelen, zijn eigen mededeling en mijn als aanvulling bedoelde opmerkingen aandachtig te herlezen, lettend op zijn commentaar.

Literatuur: HARTZUIKER, J. A. (1968) *Ned. T. Geneesk.* **112**, 2155. — JANSON, C. L. (1968) *Ned. T. Geneesk.* **112**, 2150.

Boekel, 24 november 1968

C. L. JANSON

DIFFUSE INTRAVASALE STOLLING

Collega EIJGENRAAM (1968) zegt in zijn ingezonden stuk o.a.: „Voor de shockbestrijding verdienen plasmahomologen de voorkeur, vooral die welke een zuurgraad hebben, welke die van het bloed benadert (Hemacel)”.

Waarschijnlijk is bedoeld, dat men bij shock bij voorkeur geen plasmavervangingsmiddelen moet toedienen, die acidose zouden kunnen bevorderen. In dit opzicht is echter niet alleen de zuurgraad, maar ook de buffercapaciteit van het plasmasubstituut van belang. Infusievloeistoffen op dextran-basis hebben een lagere en daardoor ogenschijnlijk minder „fysiologische” p_H dan Hemacel. Zij zijn echter minder sterk gebufferd. Er is dan ook ongeveer 5 maal zoveel alkali nodig om de p_H van Hemacel (7,2 - 7,3) te brengen op die van het bloed (7,4) dan om bijvoorbeeld de p_H van Macrodex (5,1) op 7,4 te brengen.

Overigens speelt de zuurgraad van infusievloeistoffen meestal een ondergeschikte rol ten opzichte van de grote buffercapaciteit van het bloed.

Literatuur: EIJGENRAAM, W. I. H. E. (1968) *Ned. T. Geneesk.* **112**, 2245.

Amsterdam, 16 december 1968

J. ADMIRAAL

HYPERPYREXIE TIJDENS NARCOSE

Naar aanleiding van de casuïstische mededeling van Dr. J. VAN DER NAT (1968) zouden wij willen wijzen op eenzelfde fenomeen, door ons waargenomen bij varkens.

Bij volwassen varkens van een bepaald vleesrijk ras — het